

7

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Το σκιάχτρο ο Παρδαλός κι ο σπόρος ο παλιός

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ: ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΙΚΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΒΙΛΛΥ ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΙΑ

A stylized illustration of a night landscape. The scene features rolling hills in shades of blue and purple. In the foreground, there are several small, glowing spots in various colors (orange, blue, purple). In the middle ground, there are four trees with dark brown trunks and bright green, rounded canopies. The background is a dark, starry night sky. The overall style is simple and whimsical.

Μια φορά κι έναν καιρό, κανείς δε θυμάται πότε, κανείς δε θυμάται πώς, ένα σκιάχτρο φάνηκε στον κάμπο.

Σκιάχτρο από ξύλα που είχε σμιλέψει η φωτιά. Σκούρα τα ρούχα του και το καπέλο του. Κι όμως γύρω του δημιουργήθηκε ένα περιβόλι με όλων των ειδών πολύχρωμα βότανα, λαχανικά και φρούτα, κι έτσι του βγήκε το όνομα «Παρδαλός».

Τα παιδιά τον αγαπούσαν πολύ κι έπαιζαν τριγύρω του. Το σκιάχτρο ο Παρδαλός όμως έγινε ο αγαπημένος όχι μόνο των παιδιών αλλά και των πουλιών. Ξαπόστειναν στα μακριά τεντωμένα χέρια του και στο καπέλο του καμιά φορά, άφηναν τα αυγά τους, κι εκεί έβγαιναν τα μικρά τους κι ο Παρδαλός τα πρόσεχε. Δεν του πείραζαν όμως ποτέ τα φυτά του. Κι έτσι, ζούσαν όλοι μαζί σαν μια οικογένεια.

Την Άνοιξη όμως τα παιδιά άκουσαν πως ήταν η τελευταία φορά που φύτευαν οι κηπουροί σπόρους που τους είχαν κρατήσει από παλιά.

– Τελευταία;

Από την επόμενη χρονιά θα πρέπει να φυτεύουν μόνο τους νέους σπόρους που θα τους δίνουν οι ειδικοί. Σπόρους που θα τους φτιάχνουν στο εργαστήριο.

– Τι; φώναξε ο Παρδαλός όταν του το εξηγούσαν τα πουλιά.

– Ναι, καλά άκουσες – τέλος οι σπόροι οι παλιοί. Ήρθαν νέοι, πιο γεροί.

– Και πιο νόστιμοι; Και πιο υγιεινοί; Και πιο θρεπτικοί;

Τα πουλιά δεν ήξεραν και γι' αυτό έτρεξαν να ρωτήσουν τα παιδιά.

Τα παιδιά δεν ήξεραν και γι' αυτό έτρεξαν να ρωτήσουν τους γονείς.

Οι γονείς δεν ήξεραν και γι' αυτό έτρεξαν να ρωτήσουν τους ειδικούς.

Οι ειδικοί ήξεραν, αλλά δεν ήθελαν να απαντήσουν.
Είχαν εντολή να μην ενημερώσουν κανέναν.

Το καλοκαίρι, λες και κάτι ιδιαίτερο είχε γίνει, και του Παρδαλού τα φαρμακευτικά του βότανα είχαν φουντώσει και τα κηπευτικά ήταν καλύτερα από κάθε άλλη χρονιά. Τι ολόγλυκες κατακόκκινες ντομάτες ήταν αυτές! Τι νόστιμα καλαμπόκια! Τι ζουμερά καρπούζια! Κολοκυθάκια, αγγούρια, πιπεριές, μελιτζάνες κι ό,τι άλλο έβραζε ο νους κάθε κηπουρού, όλα ήταν πεντανόστιμα.

Γιατί;

